

Dosarul nr. 2ra-2155/18

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău (jud: N. Iordachi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ilinskii Piotr,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ilinskii Piotr
împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la anularea ordinului
de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, a
compensației în locul restabilirii în funcție și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Ilinskii Piotr și a fost menținută hotărârea din 04
mai 2016 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 01 martie 2016 Ilinskii Piotr a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la anularea ordinului de concediere,
încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, a compensației în locul
restabilirii în funcție și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 221-p/02 din 02 decembrie
2015 a fost concediat din funcția de jurist categoria I, Secția de realizare a energiei,
subdiviziunea CET-2 a SA „Termoelectrica”, în temeiul art. 86 alin.(1) lit. c)
Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului și statelor de personal ale
unității.

Astfel, a menționat că SA „Termoelectrica” la concedierea sa nu a ținut cont
de calificarea pe care o deține, stagiul de 20 de ani, precum și lipsa sancțiunilor
disciplinare.

A considerat că a fost concediat ilegal, cu încălcarea prevederilor art. 183 din
Codul muncii, nefiind respectat dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 86-90, 183, 353
și 355 Codul muncii.

A solicitat anularea ordinului nr. 221-p/02 din 02 decembrie 2015 privind
concedierea din funcția de jurist categoria I, Secția de realizare a energiei,
subdiviziunea CET-2 a SA „Termoelectrica”, încasarea salariului pentru lipsa
forțată de la serviciu începând cu 03 februarie 2016, încasarea unei compensații în

mărime de cinci salarii medii în locul restabilirii la serviciu și repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei.

Prin hotărârea din 04 mai 2016 a Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 31 mai 2016 Ilinskii Piotr a declarat apel împotriva hotărârii din 04 mai 2016 a Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ilinskii Piotr și a fost menținută hotărârea din 04 mai 2016 a Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 86 alin. (1) lit. c), 88 alin. (1) lit. a), c), h) și g), 183 alin. (1) Codul muncii.

În acest sens, instanțele de judecată au reținut că acțiunile SA „Termoelectrica” în vederea concedierii lui Ilinskii Piotr sunt conforme prevederilor legale, nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a ordinului de concediere, precum și a celorlalte acte premergătoare acestei proceduri.

Instanța de apel a reiterat că, Ilinskii Piotr a fost preavizat despre concediere cu două luni înainte de aceasta și ulterior, i-a fost prezentată o listă cu funcțiile vacante la care putea fi transferat, funcții care însă au fost refuzate.

Argumentul apelantului Ilinskii Piotr referitor la faptul că la concediere, angajatorul acordă dreptul preferențial angajaților cu un stagiul mai mare de lucru și calificare mai înaltă, instanța de apel l-a apreciat ca declarativ, notând că doar în cazul în care Ilinskii Piotr ar fi acceptat una din funcțiile vacante propuse și ar fi concurat la acea funcție de rând cu alți angajați, ar fi beneficiat de dreptul preferențial prevăzut de art. 183 alin.(1) Codul muncii.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 06 septembrie 2018, Ilinskii Piotr a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Astfel, a reiterat că procedura de concediere a avut loc cu abateri de la legislația muncii, precum și a fost încălcat art. 16 din Constituție.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 decembrie 2017, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 06 septembrie 2018, este în termen.

Prin referința din 26 octombrie 2018, SA „Termoelectrica” a solicitat de a declara recursul ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ilinskii Piotr, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ilinskii Piotr, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ilinskii Piotr.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ilinskii Piotr, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva